

Dr. Kásler Miklós orvosprofesszor, az Országos Onkológiai Intézet főigazgatójaként beszélt a magyarság sorsáról, az ember és a világ viszonyáról

Nem tudják felszámolni a magyarokat

(Sinkovics Ferenc /Magyar Hírlap/- 2014.

április 14.)

*A Nemzeti Nagyvizit diagnózisa szerint
nem vagyunk gyengék és elesettek,
történelmünk során
megharmincszoroztuk magunkat*

(Fotó: Horváth Péter Gyula)

- Ön ismert orvosprofesszor, ám jártas a történelemtudományban is, már-már annyira, mintha ez is a szakmája lenne...

- Mindig is nyitott voltam a világra, minden érdekelt. A biológia, a művészettörténet, az irodalom, s persze a történelem is. Sokat olvastam, ez töltötte ki a napomat, s nagyon intenzíven sportoltam is.

Atletizáltam, futó voltam. Amikor egyetemre kerültem teljes mértékben lekötött az orvostudomány, de annyi időt mindig hagytam magamnak, hogy naponta olvashassak

szépirodalmi és történelmi munkákat is.

Hiszem, hogy minden mindennel összefügg a világban, ezért kicsit másként látom az eseményeket, mint mondjuk egy hivatásos történész.

- *Van olyan korszak a történelemben, ami jobban érdekli önt, mint a többi?*

- Az ókor. De rendkívüli módon vonz a magyar őstörténet is. Mert az nem úgy van, hogy hirtelen keletkezik egy nép, szinte a semmiből, azt sem tudjuk, honnan jött, mit akar, ide-oda vándorol a világban, közben üzik-hajtják is őt mások, aztán hirtelen teremt egy olyan államot, amely száz éven keresztül döntő módon belefolyik, meghatározza Európa sorsát. Sőt, négy-ötszáz éven keresztül pedig döntő tényező Bizánc és a Német-római Császárság közé ékelődve. És egyenrangú velük. Valaminek történnie kellett a tudományban, ha még én sem tanultam a pozsonyi csatáról, erről a fényes magyar győzelemről, csak véletlenül akadtam rá az olvasmányaim során.

- *Tudatos elhallgatásra gondol?*

- Igen. Dezinformálásra, csúsztatásra, a tények meghamisítására. De miért is ne,

hisz a Habsburgok trónra kerülésük után, fittyet hányva magyar királyi esküjükre, csak a birodalmuk érdekeivel foglalkoztak. Pedig az eskü abban a korban még fontos dolog volt. A magyaroknak korábban másfajta uralkodóik voltak, Szakrális királyok, akik az isteni eredetű törvények jegyében uralkodtak. Ez majd mindegyik Árpád-házi uralkodónkra igaz volt, de az Anjoukra is. És akkor ide kerülnek a svájci rablólovagok, akiket ráadásul a magyarok jutattak lehetőséghez, mert a morvamezei csatában a kun és a székely hadak képezték a nyolcvan százalékat Rudolf seregének. Ha a kunok és a székelyek nem nyerik meg neki az ütközetet, ott pusztul el a harc forgatagában. Már lenn volt a földön, le akarta fejezni az ellenség.

- *Hogy jön ez a csúsztatásokhoz, dezinformációkhoz?*

- Ha meg akarták őrizni a tekintélyüket és a fölényüket a Habsburgok, akkor ezeket a történeteket nem mondhatták el, sőt tudatosan át is írták a tényeket. A folyamat a Bach-korszakban kulminált, amikor megjelent Hunsdorfer finnugor elmélete. Azért az érdekes, az 1700-as évek végéig senki sem vitatta a hun-magyar rokonságot. A krónikák vagy a fuldai évkönyvek, az altaichi évkönyvek is hol türknek, hol hunnak, hol magyarnak nevezik őseinket. Ez

nem véletlen, akkor sem voltak ostobák vagy elmebetegsége az emberek, a dinasztikiak pedig pontosan ismerték és számon tartották az eredetüket. – *A hun rokonság sokaknak olyan, mint túske a köröm alatt...* Még idehaza is elkeseredetten harcolnak ellene.

- Igen mert a hun kapcsolat az jelentené, hogy a magyar nemes eredetű nép, melynek több olyan korszak volt a történelmében, amikor a dicsőség csúcsain állt. Mást nem mondok, mint hogy Atilla szervezte birodalomná az egész barbár világot, egy közösségbe terelte például a germán törzseket, ott indul az igazi germán történelem, ahol Atilla színre lép.

Olvastam egy összefoglaló kötetet az Atilához kötődő legendaköréről. Ennek negyven százaléka germán, a másik negyven százaléka itáliai, szinte a magyar hagyománykör a legkisebb benne.

- *Ez a nemes jelleg lenne az oka a ma is folyamatosan tapasztalható s látszólag ok nélküli magyarellenes támadásoknak?*

- Ez és a mássága. Bizarr, hogy mostanság milyen jelentőséget kapott a másság tisztelete, csak éppen a másnak tekinthető magyaroknak nem jut ebből a tiszteletből. Miért különbözünk annyira? Mert a magyarságnak más volt az államszervezete, más volt a harcmodora, más volt a jogalkotó képessége. A Szent Korona-tan a világ

legkáprázatosabb jog- és hagyományrendszere, a világi és a transzcendentális viszonylatok szintézise, s a demokrácia alapképlete a maga megosztott hatalmi rendszerével. Az ellenállás jog is benne van, de más a magyarok kultúrája, habitusa is. Hadik András, kicselezve Nagy Frigyes seregeit, Berlinig hatolt. Volt másfél nap előnye, tehát nála volt a meglepetés ereje. Ám ő megállt a város kapuinál, s beküldött egy futárt, hogy Nagy Frigyes felesége hagyja el Berlint, mert még baja történhet. Ezzel fel is adta a meglepetés erejét, csak másfél óra múlva lövettette szét a kaput, és sarcolta meg a várost. A királyné levelében válaszolt, mely szerint ő mindig is bízott a magyar nemesség jól ismert lovagiasságában, s köszönte a menekülés lehetőségét. Ilyen mozzanatokból áll össze a magyar történelem, ami nem jellemezte más népek történetét, akár az angolt, akár a frankot nézzük.

- Hol siklott ki a magyarság sorsa? A tatárjárásnál? Csak legenda lenne, hogy előbb üzentek, állunk melléjük?

- Üzentek, egyben megszabták a feltételeket. Törvénykönyvük azt mondta, aki ellenáll, azt ki kell irtani. Aki nem áll ellen, az lehet szövetséges, de alárendelt szerepben. IV. Béla maradhatott volna a trónon, de alávetett uralkodóként. Ha Béla király ezt elfogadja, akkor Batu kán meg sem áll az Atlanti-óceánig. A

törökökkel szemben is ugyanígy áldozta fel magát a magyarság.

- *Megalázó ez a hosszú hódoltság?*

- Miért? Egy négyszer nagyobb és erősebb államról volt szó. Csoda, hogy a magyarok 130 éven át ellent tudtak állni neki korábban. Ez jól mutatja a magyar katonai képességeket. Bízunk Európában, de csak csekély segítség érkezett. Az, hogy vérzik a magyarság? Nem számított. A mi mentalitásunk és a lengyeleké akkor is élesen elkülönült a tőlünk nyugatabbra élő népekétől.

- *Ez már a jele volt annak, hogy kiveszőben a Nyugatról az annyira fontos spiritualitás?*

- Igen, ekkor kezdődött el a folyamat, aztán a francia forradalmat követően rendkívüli módon felgyorsult.

- *Volt-e olyan pont a magyarság életében, amikor már látszott, hogy nem tud visszafordulni a lejtőn?*

És ebben hatékony volt a sok dezinformáció és csúsztatás?

- Hogyne. Így tették tönkre a cári birodalmat is a nyugati hatalmak. Ott voltak például a Romanovok, sokat tettek az orosz népért a 19. században, egymás után hozták a reformokat, mégis egymás után követték el ellenük a merényleteket. Európában a 18. században indult el a hamisítás, minden szálon. Az egyházellenesség, a papok kifigurázása, az inkvizíciónak tulajdonított több tízezer áldozat regéje...

Holott lehetett néhány száz ember. Ráadásul a végső ítéletet nem az egyház mondta ki sohasem, hanem a világi hatalom. Kevesen tudják, hogy Kapisztrán Szent János Itália főinkvizítora volt, mielőtt durva köpenyében, kezében kereszttel megindult volna a török ellen.

Főinkvizítorsága alatt egyetlen halálos ítélet sem született, mert addig magyarázott az eretnekeknek, míg azok meg nem tértek.

- A magyar történelem szomorú eseményei, a sok frusztráció hogyan befolyásolta a évszázadok során a nép pszichéjét és egészségét?

- Egyrészt nehéz történelmünk volt. És ez nem maradhatott hatás nélkül. Ráadásul még folyamatosan sulykolták is belénk, hogy mennyire sikertelenek, szerencsétlenek vagyunk.

De hát mennyivel voltak sikereesebbek a lengyelek vagy a balti népek?!

Félmillió lélekszámban érkezett ide a magyarság, s meg tudta harmincszorozni magát sok-sok háború, s a hatmillió abortusz ellenére! A hatmillió abortusz történelmünk legnagyobb katasztrófája. Mégis itt vagyunk. Tegyük hozzá, a környező országokhoz csatolt magyarságot sem tudták felszámolni, pedig szerették volna.

- Azt mondják, a sok frusztráció miatt olyan rosszak a daganatos

statisztikáink, európai összehasonlításában...

- Ezzel vigyázni kell. Az európai népesség 22 százaléka szerepel a nemzetközi rákregiszterben. A 78 százalék adatait a kórházi jelentések alapján vagy éppenséggel azok nélkül becsülik meg. Nincs egységes statisztikai módszer sem. 1994-ben a Free University Amsterdam vállalta fel, hogy kidolgoz egy egységes európai rákregiszter szisztémát, de azóta sem hallottam efelől semmit. Minden országban más statisztikai eljárásokat használnak, mindenki küld valamilyen adatot, ami vagy igaz, vagy nem. A román egészségügyi államtitkár előadást tartott egy konferencián, melyből az derült ki, hogy sokkal jobbak azok a statisztikáik, mint a miénk. Ekkor felállt egy erdélyi magyar orvos, mondván nem érti az egészséget, hiszen Romániában se rákszűrés, se sugárterápia, s mégis jobbak az adatai? Annyit mondhatok, a magyar kimutatások pontosak. Igaz, az egyik évben lecserélték nálunk az addig használt statisztikai szoftvert egy másikra. Mindjárt ezerötszázzal csökkent a rákos halálozások száma, persze nem a valóságban csak a kimutatásban.

- Tehát tévúton járnak, akik a frusztráció jelentőségéről beszélnek?

- A történelem rendkívüli módon befolyásolja a következő generációk életét. Őrült veszteségeink voltak,

legalább ötször lefejezték a magyar értelmiséget, aztán jött '56, amikor elvándorolt kétszázezer ember, s így tovább. Ha az ország úgy áll az élethez, hogy itt vagyunk, dolgozunk, s nem engedjük belénk törölni a lábát senkinek, mindjárt másként tekinthetünk magunkra. Nyelvünk egy csoda. A Nobel-díjasaink is ezen a nyelven tanultak, gondolkodtak. Teller Ede meg sem tanult rendesen angolul, volt egy titkárnője, akinek csak az volt a feladata, hogy angolra fordítsa Teller mondatait.

- *Miért éri annyi támadás ma is a magyarokat?*

- Ez megy ezer éve. Folyton a vesztünkről, a megsemmisülésünkről folyik a szó. Arról, hogy eltűnünk. Miért, a baszkokat be tudták olvasztani? A bretonokról azt sem tudtuk, hogy élnek, most elkezdtek kelta nyelven beszélni. A történelem arra tanítja az embereket, hogy mindig eljön a kedvező pillanat a nemzetek számára, csak vannak nemzetek, akik ezt nem veszik észre. Vagy nincsenek felkészülve rá. Úgy érzem, ilyen volt az a magyaroknak 1990-ben, amikor fölkinálták számunkra Kárpátalját. De nem voltunk felkészülve a pillanatra. És nemcsak a történelem hordozhat sok frusztrációt, de a jelen is. Gondol-e komolyan arra valaki, hogy a mostani gyerekek fele elvált családban él? Vagy vizsgálja-e valami, mennyi

kultúrszemetet önt a média ezekre az amúgy is kiszolgáltatott gyerekekre?

- *Ez egyáltalán az egészségügy terepe?*

- Szidják a hazai egészségügyet is. Egy disszidens magyar orvos jött ide hozzánk a Harvardról, hogy kezeljük a daganatos betegségét, mert nincs megelégedve a kinti orvosokkal. Négyeszer volt vitánk szövettani kérdésben az egyik legfejlettebb s legnagyobb amerikai kórházzal. Mind a négy esetben a mi patológusainknak volt igazuk, akik huszadannyit keresnek, mint a kintiek, s háromszor annyit dolgoznak. Gátolni lehet a tehetséget, de kikezdeni nem. Egy nép kumulatív genetikai állománya konstans.

- *Egy népé – mint mondja-, de mi keverékek vagyunk már...*

- Akkor is konstans. Ha olyan generációk lépnek színre, mint a reformkorban, vagy Erdélyben a Szépműves Céh tagjai, akkor most is itt kell lenniük a rendkívüli tehetségeknek, csak mindig minden a lehetőségeken múlik és a hiten, hogy meg tudom csinálni. És ne féljünk az ellenünk indított akcióktól. Minden akcióra születik reakció. Az erdélyi magyarok is eltűntek volna már, ha nem támadják őket. Támadnak? Csak azért is összekovácsolódunk. Érdekes, de erre odakint nem gondolnak?